

Glistnica to jedna z najpowszechniejszych chorób pasożytniczych u psów. Pies może zarazić się glistami wylizując łapy, zjadając trawę lub podczas zabawy z chorym osobnikiem. Charakterystycznym objawem inwazji glist u psa jest odruch saneczkowania oraz obecność na posłaniu psa drobinek przypominających ziarna ryżu lub kawałki makaronu. W dalszej części materiału przybliżymy cykl rozwojowy glisty u psa, wymienimy częste symptomy glistnicy oraz podpowiemy sposoby przeciwdziałania toksokarozy. Zapraszamy!

Zdjęcie ilustracyjne Adobe Stock

Glisty - zdrowotny problem psa i człowieka

Toksokaroza to choroba wywołwana przez obecność w organizmie pasożytniczych nicieni: glisty psiej i kociej (*Toxocara canis* i *Toxocara cati*).

Problem glist nie jest wyłącznie zarezerwowany dla opiekunów psów czy kotów, lekarzy weterynarii lub osób pracujących ze zwierzętami. Z racji swego cyklu rozwojowego, glisty mogą powszechnie przebywać w ziemi, piasku, na plaży miejskiej, w piaskownicach, parkach i terenach rekreacyjnych, z których korzystają osoby, które nie mają na co dzień kontaktu ze

zwierzętami.

Podczas losowych badań próbek gleby z terenów miejskich dużych polskich miast, takich jak Warszawa, Kraków czy Poznań stwierdzono od kilkunastu do kilkudziesięciu procent próbek ziemi zanieczyszczonych jajami glist.

Toksokaroza jest nazywana potocznie wśród parazytologów chorobą brudnych rąk, gdyż to właśnie brak odpowiedniej higieny dłoni przed jedzeniem stwarza największe zagrożenie zarażenia glistami.

Glista - krótka charakterystyka pasożyta jelitowego

Rezerwuarem glist są ssaki: psy, koty i drapieżniki żyjące na wolności. Pasożyt potrzebuje żywiciela, by przejść wszystkie etapy cyklu rozwojowego.

Zwierzęta zarażają się przypadkowo zjadając ziemię zanieczyszczoną inwazyjnymi jajami glist lub spożywając zabrudzony pokarm. Upolowana zwierzyna (mały gryzoń) może być również powodem infestacji, jeśli w jej tkankach znajdują się otorbione formy glisty.

Inną formą przeniesienia pasożyta jest droga prenatalna i laktogenna. Nienarodzone szczenięta zarażają się już na etapie ciąży, jeśli suka była nosicielem uśpionych larw glist lub podczas karmienia młodych mlekiem chorej na glistnicę matki.

Inwazyjna larwa glisty po przedostaniu się do przewodu pokarmowego psa, przemieszcza się wraz z krwią do różnych narządów wewnętrznych: kręgosłupa, oczu, mózgu, wątroby i tam pozostaje w otorbionej formie.

Te larwy, które trafią do płuc, przechodzą dalszą drogę. Obecność pasożyta w płucach wywołuje podrażnienie i zmusza zwierzę do kaszlu. W ten sposób glista przenosi się wraz ze śliną do przewodu pokarmowego i jelita cienkiego. Tutaj odbywa się prokreacja i składanie jaj.

Jaja są następnie wydalane do środowiska wraz z odchodami zwierzęcia.

Symptomy glist u psa

Pies manifestuje obecność glist w charakterystyczny sposób:

- Szorowanie zadem po ziemi, często zwane saneczkowaniem. Pies siada na zadzie, a

następnie przesuwa się po podłodze lub ziemi trąc odbytem. Zachowanie to wywołane jest świądem w okolicy odbytu z powodu przedostawania się jaj z larwami do otoczenia

- Wylizywanie odbytu wywołane świądem lub wygryzanie okolicy okołodobytywowej
- Kaszel
- Wymioty, biegunki lub zaparcia
- Brak łaknienia
- Nerwowość, spadek nastroju, niechęć do zabawy
- Pogorszenie wyglądu sierści: matowa, zmierzwiona

Zwierzęta o silnym układzie immunologicznym mogą przechodzić toksokarozę bezobjawowo lub skąpoobjawowo. Pozostają jednak w dalszym ciągu zagrożeniem dla swojego otoczenia. Dlatego należy zawsze dbać o sprzątanie odchodów po swoim psie.

W przypadku młodych i słabych zwierząt duża ilość glist w organizmie może doprowadzić do poważnej dysfunkcji układów wewnętrznych oraz do śmierci.

Odrobaczenie

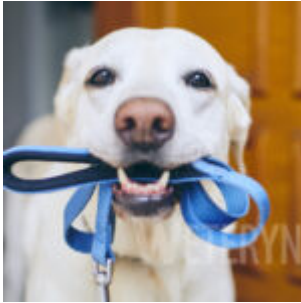
Najlepszym zabezpieczeniem psów przed inwazją glist jest regularne odrobaczanie.

Pierwsze odrobaczanie odbywa się na początkowym etapie życia szczeniąt, bo w drugim, trzecim tygodniu życia. Następnie kuracja jest powtarzana zgodnie z instrukcjami lekarza weterynarii. Psy dorosłe, w zależności od trybu życia, rodzaju karmy, aktywności powinny mieć dopasowany harmonogram odrobaczania przez specjalistę.

Promowane

- [Psychologia zwierząt - cz. VII. „Kto dosiadał konia, ten dosiadał wiatr...”](#)

- [Ile kosztuje sterylizacja psa](#)

- [Potencjał trzeciego wymiaru](#)

- [Konferencja EAZA we Wrocławiu](#)

- [Zestawienie laserów weterynaryjnych](#)